

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
28 У 38615/22
Дана 16.09.2022. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Вукашиновић, председника већа, Јасмине Минић и Гордане Богдановић, чланова већа, са судским саветником Маријом Јосифов Алимпијевић, записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Горана Милетића, директора за Европу и МЕНА регион Представништва страног удружења Civil Rights Defenders, Краља Милана 10/5, 11000 Београд, чији су пуномоћници Тијана Којовић и Реља Радовић, адвокати из Београда, Булевар краља Александра бр. 28, против туженог Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Управе полиције, ради поништаја решења 03.3 број: 212-1169/22-73 од 14.09.2022. године, у предмету јавног окупљања, у нејавној седници већа, одржаној дана 16.09.2022. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ ОДБИЈА

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца поднета дана 13.09.2022. године у 18,52 часова на е-mail адресу МУП-а Републике Србије info@mup.gov.rs и на е-mail адресу Полицијске управе за град Београд surbgd@mup.gov.rs на решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Полицијске управе за град Београд, Полицијске станице Стари град 03.15.23 број: 212-114/22 од 13.09.2022. године, којим се не дозвољава шетња пријављена од стране тужиоца за дан 17.09.2022. године, са почетком у 16,00 часова у Београду, на Тргу Николе Пашића, испред Дома Народне Скупштине и пријављеном трасом до стадиона Ташмајдан.

Тужбом поднетом Управном суду непосредно, преко пуномоћника, дана 15.09.2022. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа 03.3 број: 212-1169/22-73 од 14.09.2022. године из свих законом прописаних разлога. Поновио је наводе жалбе, цитирао оцену тих навода од стране туженог органа, те указао да исти нису правилно оцењени и да је оспорено решење супротно одредби члана 8. Закона о јавном окупљању, чл. 20. и 54. Устава, и члану 141. став (4) Закона о општем управном поступку. Оспорио је оцену туженог органа да првостепено решење садржи наводе о трасама обе шетње, јер се у првостепеном решењу тачна траса шетње нигде не спомиње, пошто се у измењеној пријави шетње од 12.септембра 2022. године наводи: “Финална траса и списак улица којима ће се учесници кретати биће достављена накнадно у договору са Министарством унутрашњих послова и Владом Републике Србије”. Позивајући се на одлуку Уставног суда бр. Уж 4078/2010 од 29.02.2012. године, навео је да је у одлучивању о забрани окупљања и ограничењу слободе окупљања чињеница од кога долази опасност од насиља од кардиналног значаја, те да је ставом да је једино битно да опасност од насиља објективно постоји другостепени орган омогућио групама спремним на коришћење насиља да ефективно угуше слободу окупљања. Даље је навео да није тачна тврдња туженог органа да се члан 20. став 1. Устава не односи на појединачне акте, са чим у вези је указао на став 3. наведеног члана Устава и на одлуке Уставног суда Уж бр. 3238/2011 од 08.03.2012. године и Уж.2287/2010 од 18.01.2012. године. Додао је да је, у конкретном случају, извршена посредна дискриминација из члана 7. Закона о забрани дискриминације јер је забраном шетње неоправдано направљена разлика између групе која подржава одржавање манифестације “EuroPride 2022” и групе која се овој манифестацији супротставља а која је, у више наврата, кроз слободу окупљања изразила своје ставове. Извршена је и непосредна дискриминација из члана 6. наведеног закона, према припадницима LGBT + популације и свим другим грађанима Републике Србије који подржавају манифестацију “EuroPride 2022”, тако што је ограничена њихова слобода окупљања услед њиховог личног својства, док иста слобода окупљања противницима манифестације “EuroPride 2022” није ускраћена, на који начин је првостепени орган испунио главни захтев противника манифестације “EuroPride 2022” да се она не одржи. Закључио је да првостепени орган није утврдио опасност од насиља и уништавања имовине или других облика нарушавања јавног реда у већем обиму, пошто није утврдио на који начин се траса пријављене шетње подудара или налази у близини трасе окупљања противника манифестације “EuroPride 2022”, нити друге релевантне чињенице. Предложио је да суд донесе пресуду којом се тужба уважава, поништава оспорено решење, поништава решење Министарства унутрашњих послова Дирекције полиције, Полицијске управе за град Београд, Полицијске станице Стари град 03.15.23 број: 212-114/22 од 13.09.2022. године и обавезује тужени да тужиоцу накнади све трошкове поступка у року од 15 дана од дана пријема пресуде под претњом принудног извршења, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате, уз молбу да Управни суд одлучи по тужби што пре, имајући у виду хитност ове ствари. Истовремено је у тужби, у складу са чланом 23. став 2. ЗУС-а истакао и захтев за одлагање извршења решења Министарства унутрашњих послова, Дирекције полиције, Полицијске управе за град Београд, Полицијске станице Стари град, 03.15.23 број: 212-114/22 од 13.09.2022. године. Образложио је да одлагање није противно јавном интересу, нити се одлагањем наноси штета противној странци или заинтересованом лицу. Трошкове је тражио за састав тужбе по АТ у износу од 60.000,00 динара и судске таксе колико буду износиле.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при разлозима датим у оспореном решењу и додао да за утврђивање опасности од насиља, уништавања имовине или других облика нарушавања јавног реда у већем обиму није од значаја тачна траса, у смислу навођења сваке појединачне улице, имајући у виду да се место почетка шетње-Трг Николе Пашића, испред Дома Народне Скупштине налази у непосредној близини улица Краља Милана и Теразије, које представљају део трасе учесника друге шетње пријављене за тај дан. Напоменуо је и да наводи тужбе којима се позива на праксу Уставног суда и Европског суда за људска права нису од значаја, јер су приликом доношења првостепене и другостепене одлуке узети у обзир ставови и пракса наведених судова, али је утврђено постојање стварне опасности од насиља и уништавања имовине или других облика нарушавања јавног реда у већем обиму из разлога наведених у првостепеном, односно другостепеном решењу. Указао је и да нису тачни наводи о дискриминацији у контексту чињенице да је раније одржано и неколико окупљања грађана који се противе манифестацији “EuroPride 2022”, јер за та окупљања није утврђено постојање разлога из члана 8. Закона о јавном окупљању. По питању захтева за одлагање предложио је да суд исти одбије имајући у виду разлоге првостепеног односно другостепеног решења и чињеницу да тужилац није доказао нити учинио вероватним да би му извршење решења нанело штету која би се тешко могла надокнадити. Са наведеног тужени орган је предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужилац дана 08.09.2022. године и 12.09.2022. године Министарству унутрашњих послова, Полицијској управи за град Београд, Полицијској станици Стари град поднео пријаву и измењену пријаву којом се тражи да се у оквиру манифестације “EuroPride 2022” одржи шетња која почиње 17.септембра 2022. године у 16,00 часова на Тргу Николе Пашића, испред Дома Народне Скупштине и иде пријављеном трасом до стадиона Ташмајдан, са планираним присуством 15.000 учесника. Поступајући по пријави првостепени орган је утврдио да у непосредној близини јавног окупљања треба да се одржи и шетња већег броја грађана чији су ставови супротни са ставовима припадника ЛГБТ+ популације, и који отворено изражавају противљење одржавању манифестације “EuroPride 2022”, а која шетња је пријављена надлежном органу дана 13.06.2022. године и допуњена дана 23.06., 20.08. и 10.09.2022. године за дан 17.09.2022. године са почетком у 16,30 часова. Код наведеног оценио је да постоји опасност да ће доћи до напада и међусобних сукоба, као и опасност од насиља, уништавања имовине или других облика нарушавања јавног реда у већем обиму због чега је, позивајући се на члан 20. и члан 54. став 4. Устава Републике Србије (“Службени гласник РС”, бр. 98/2006 и 115/2021), те члан 8. став 1. тачка 3. Закона о јавном окупљању (“Службени гласник РС”, бр. 6/16), одлучио као у диспозитиву

ожалбеног решења. Поступајући по жалби тужиоца, тужени орган је нашао да је првостепени орган потпуно и правилно утврдио чињенично стање, извео правилан закључак у погледу чињеничног стања и на такво утврђено чињенично стање правилно применио закон, односно одредбу члана 8. тачка 3. Закона о јавном окупљању. Оцењујући наводе жалбе нашао је да су неосновани и без утицаја на другачије одлучивање па је, применом члана 170. Закона о општем управном поступку и члана 16. став 2. Закона о јавном окупљању, одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 8. тачка 3. Закона о јавном окупљању, прописано је да окупљање није дозвољено када наступи опасност од насиља, уништавања имовине или других облика нарушавања јавног реда у већем обиму.

Чланом 9. став 1. наведеног закона, је прописано да послове заштите безбедности људи и имовине, безбедности Републике Србије, заштите јавног здравља, морала, заштите права других и друге послове који се односе на одржавање окупљања обавља Министарство унутрашњих послова и други надлежни органи.

Чланом 15. став 1. истог закона је прописано да ако надлежни орган утврди постојање разлога из члана 8. овог закона, доноси се решење којим се не дозвољава одржавање окупљања.

Имајући у виду све наведено и цитиране законске одредбе, правилно је, по оцени суда, тужени орган оспореним решењем, без повреде правила поступка од утицаја на решење ове управне ствари, одбио жалбу тужиоца као неосновану, правилно налазећи да је првостепени орган одлучне чињенице утврдио потпуно и несумњиво и на утврђено чињенично стање правилно применио прописе на које се позвао. Ово стога што је у законито спроведеном поступку утврђено да, поводом предметног јавног окупљања (шетње), постоји опасност од насиља, уништавања имовине или других облика нарушавања јавног реда у већем обиму, што је један од законом прописаних основа за забрану окупљања. За своју одлуку тужени орган је дао довољне и на закону засноване разлоге, које у свему прихвата и овај суд.

Управни суд је ценио наводе тужбе којима се указује да је решењима туженог и првостепеног органа, у конкретном случају, повређен чл. 20. и 54. Устава Републике Србије, па је нашао да ови наводи нису основани. Ово из разлога што су наведене одлуке донете применом важећег Закона о јавном окупљању, на чије одредбе су се, као правни основ решавања, надлежни органи правилно позвали, а за које није утврђено да нису у сагласности са Уставом. Стога не дозвољавање јавног окупљања у случају када наступи опасност од насиља у смислу члана 8. став 1. тачка 3. Закона о јавном окупљању само по себи не доводи до повреде Уставом зајемченог права на слободу окупљања, како то тужилац погрешно закључује.

Суд је ценио и навод тужбе којим се указује да првостепени орган није утврдио на који начин се траса пријављене шетње подудара или налази у близини трасе окупљања противника манифестације “EuroPride 2022”, будући да је једина траса која је прецизирана траса окупљања противника манифестације “EuroPride 2022” а тачна траса шетње тужиоца се не спомиње, па је нашао да је овај навод неоснован. Наведено, са

разлога што је чланом 14. став 1. тачка 7. у вези става 3. Закона о јавном окупљању, прописано да потпуна пријава мора да садржи трасу кретања, а из стања у списима предмета и то пријаве тужиоца од 08.09.2022.године, се види да је у овој пријави одређена тачна траса кретања и јавног окупљања пријављена од стране тужиоца за дан 17.09.2022. године, при чему у списима нема пријављене друге трасе кретања, што тужилац тужбом и не спори.

Такође, суд је ценио навод тужбе да је првостепени орган извршио непосредну дискриминацију из члана 6. Закона о забрани дискриминације, према припадницима LGBT + популације и свим другим грађанима Републике Србије који подржавају манифестацију “EuroPride 2022”, тако што је ограничио њихову слободу окупљања услед њиховог личног својства, док иста слобода окупљања противницима манифестације “EuroPride 2022” није ускраћена, те да је на наведени начин првостепени орган испунио главни захтев противника манифестације “EuroPride 2022” да се она не одржи. Међутим овај навод тужбе, по оцени суда, није основан из разлога што у конкретном случају није забрањено одржавање манифестације “EuroPride 2022”, како то тужилац у тужби погрешно наводи, већ првостепеним решењем, применом Закона о јавном окупљању није дозвољена шетња пријављена од стране тужиоца за дан 17.09.2022. године.

Неоснован је навод тужбе да је оспорено решење донето супротно одредби члана 141. став (4) Закона о општем управном поступку, јер управни органи нису утврђивали релевантне чињенице и погрешно су закључили да постоји опасност од насиља, уништавања имовине или нарушавања јавног реда у већем обиму. Ово са разлога што и по налажењу суда из образложења оспореног и првостепеног решења као и доказа у списима туженог органа, у којима се налазе и подаци одређени и означени степеном тајности “СТРОГО ПОВЕРЉИВО” у које је суд извршио увид, правилно оцењено да постоје околности које указују на опасност да би приликом одржавања пријављеног јавног окупљања -шетње дошло до насиља, уништавања имовине или других облика нарушавања јавног реда у већем обиму, због чега оно није дозвољено. Поменути подаци одређени и означени степеном тајности “СТРОГО ПОВЕРЉИВО”, нису могли бити наведени у образложењу оспореног решења будући да се ти подаци чувају као тајна, у складу са одредбама члана 6. став 3. Закона о евиденцијама и обради података у области унутрашњих послова (“Службени гласник РС”, бр. 24/18) и члана 4. Уредбе о ближим критеријумима за одређивање степена тајности "државна тајна" и "строго поверљиво" (“Службени гласник РС”, бр. 46/13).

По оцени суда, ни осталим наводима тужбе се не доводи у питање правилност и законитост оспореног решења.

С обзиром да је суд одлучио о тужби у року који је прописан одредбом члана 23. Закона о управним споровима за одлучивање о захтеву за одлагање извршења решења, то о поднетом захтеву за одлагање извршења решења, није посебно одлучивано.

Одлучујући о предлогу тужиоца да се ова управна ствар реши у спору пуне јурисдикције, суд је нашао да предлог није основан, будући да је оспорено решење

правилно и на закону засновано, а претпоставка за решавање у спору пуне јурисдикције је претходна оцена суда да оспорени управни акт треба поништити, што у конкретној ситуацији није био случај.

На основу наведеног, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Имајући у виду донету одлуку и успех тужиоца у овом спору суд је, применом чл. 66, 67. и 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора и одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 16.09.2022. године, 28 У. 38615/22

Записничар
Марија Јосифов Алимпијевић,с.р.

Председник већа - судија
Јасминка Вукашиновић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ